

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
 mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
 a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
 și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
 Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
 Manuscripte nu se înapoiază.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Sibiu, 15 Martie st. v.

Trebuie să posedă o bună încredere în lipsa de judecată a oamenilor, pentru care scrii, pentru-ca să poți scrie așa precum se scriu în diarele maghiare informațiile privitoare la situațiunea unui popor ca și Maghiarii, într'un stat poliglot ca și al nostru.

Cine urmărește cu oare-care interes diarele maghiare, fără deosebire de partid, nu poate, — cunoscând relațiunile etnografice și politice din țerile astăzi supuse coroanei ungare, — să-și dea seamă pentru-ce anumit se scrie cu atâtă siguranță și prefăcută încredere în sine despre preținsa putere, biruință în viitor și în general cu atâtă grandomania despre micul popor maghiar, despre a treia parte a populațiunii acestei țeri.

Nu vom fi tocmai noi aceia, cari se vor fi muncind cu această enigmă. Noi în cele din urmă ne-am făcut numai o datorie de sinceri prietini ai unui popor, care ne-ar fi oare-când un aliat firesc în contra lunei slave ce ne amenință; ne-am făcut numai o datorie de supuși credincioși ai imperului austro-ungar atunci, când am pășit rezoluți în contra curentului primejdios ce amenință în această parte consolidarea monarhiei; și am creșut a fi datori să advertisăm cu toată rezoluția.

Astfel am creșut că atunci, când presa maghiară propagă în Ungaria popularitatea lui Kossuth, datori suntem a satisface dorinței poporului nostru și a-i exprima sentimentele de lealitate ale acestuia către Dinastii și Monarch.

Acă poporul român ne-a cerut jertfe; am trebuit dar' să ne pronunțăm hotărât în contra popularității reprezentantului principiilor revoluționare și mai ales cu două privilegii, în doi numeri ai diarului nostru am protestat cu rezoluțiune în contra principiilor emise și susținute de Kossuth.

Drept dovadă despre devoțiunea noastră am folosit terminii, prin care puteam exprima mai bine indignațiunea poporului român atunci, când se enunță în diarele maghiare principiul anului 1848, încât 'i-s-ar păre omului, că pe încetul presa maghiară ar fi voind să sondeze dispoziția publică asupra principiilor revoluționare de atunci. Drept răsplăt pentru această lealitate a noastră către ordinea legală, suntem trași astăzi în judecată.

Căci ni se dăce, că numai o seamă de „agitatori“ nu sunt mulțumiți cu starea actuală de lucruri din Ungaria, că poporul e blând și „mulțumit“ că, în sfârșit, în 1848 și noi am redobândit libertatea alături cu poporul maghiar, prin urmare nu ne-ar fi iertat să combatem principiile,

pentru care au luptat în acel an Maghiarii sub steagul lui Kossuth.

Să vedem cum stă lucrul. Dovadă că nu o seamă de agitatori sunt nemulțumiți, este că s'au încercat între Români împăcări cu starea de aji, dar' s'au dovedit zadarnice.

Poporul e blând și înainte de toate poporul român e iubitor de ordine, și dovada cea mai eclatantă este liniștea și ordinea ce o păstrează în fața tuturor neîndreptăților ce 'i-se fac.

Avem convicțiunea, că nu arareori 'i-s'a făcut poporului român chiar încercarea din partea cutărui funcționar al ordinii, ca să-l scoată din sărită, pentru-ca dl Tisza și sistemul inaugurat de el să poată motiva alte măsuri „excepționale“ mai strașnice, ce ar dori să iee în contra Românilor „turburători“.

Au fost trași în judecată, ba chiar și fără judecată aruncați în închisoare preoți, învățători, oameni pe care poporul român îi iubesc. Ordinea însă nu a fost turburată. Și-au ăis Români: Ei merg însoțiți de dragostea noastră, noi vom păstra bunul cumpet și toate se vor sparge în capul celor ce le serviresc.

Oamenii și-au păstrat cumpetul, un fir de păr nu a fost vătămă de pe capul celor ce au servit aceste nedreptăți, preoții și învățătorii s'au întors câștigând în inimile poporului.

A rămas însă conștiința, că Maghiarii ne sunt dușmani cu lege și fără lege.

Aceasta e de mare importanță în ceea-ce privește stabilitatea ori nestabilitatea relațiunilor de aji din Ungaria.

Poporul român se poartă cu multă dignitate față cu aceste stări; liniștea, cu care el împină toate nelegiuirile ce 'i-se fac, ne reamintesc credința țeranilor noștri, că așa nu poate să țină mult, că situațiunea de aji e nestatornică.

Și acest popor nu s'a înșelat în calculii sei nici odată.

Această dignitate a poporului câștigă în valoare dacă adaugem, că el nu e încă în clar cu nemulțumirea ce există între celelalte popoare din acest stat poliglot. El simte, că starea, în care e adus el decând a ajuns sub stăpânirea guvernului maghiar, e nefirească.

Tocmai aceasta ne impune întrebarea nouă, celor ce scim că Croații, Sârbii, Slovaci, Germanii, Românii, sunt cuprinși de indignațiune față cu stăpânirea de aji, — că ce va să însemne siguranța din partea Maghiarilor?

Popoarele din ceealtă parte a monarhiei sunt pe calea cea mai bună de a se grupa în giurul Dinastiei ca națiuni egal îndreptățite și elementul german e

inclinat și el de voia de nevoie a renunța la poziția lui privilegiată; popoarele din ceealtă parte a monarhiei se apără cu hotărâre în contra curentului șovinist maghiar, ele sunt nemulțumite cu starea actuală; două treimi din populațiunea Ungariei dorește să strigă după dreptate, glasul lor e înădușit de procurorul de stat.

Într'aceea lucrurile își urmează cursul lor. Maghiarii voind să suprimă mersul firesc al dezvoltării, au stîrmit în contra lor ura concetățenilor lor nemaghiari și pornirea lor nebună crește, duce la abis, pentru-ca odinioară, atunci, când monarhia se va constitui pe bazele sale firești, poporul maghiar se va ăa în urma lui numai ură și dușmăniă.

Răspunsul dar' la întrebarea ce ni s'a impus, nu poate să fie decât: Firea poporului maghiar e prea străină de firea popoarelor europene; fantasia Maghiarilor e prea vehementă, ei nu știu calcula cu situațiunea și posibilitatea, dușmanii lor îi împing spre ruin.

Încât privește invitarea ca să sîrbăm și noi ziua de 15 Martie 1848 pentru motivul că în acea zi s'au întrupat principiile de libertate și pentru noi, — răspingem cu multă considerațiune față cu dreptul legal această invitare.

Avem noi o zi în an, când ni se impune datorința de a serba în ea jurământul poporului român făcut Dinastiei și decretarea desrobirii sub ocrotirea Monarchului.

Noi am câștigat libertatea luptând pentru Dinastie, ear' nu contra ordinii legale.

Dacă cu toate aceste astăzi nu mai putem serba în toată libertatea ziua în care poporul român a hotărât să-și verse sângele pentru ordinea legală, nici acum nu vom conturba noi ordinea. Avem să așteptăm și de sigur nu vom aștepta în zadar.

Ni se va da mai curînd sau mai târziu și această libertate, și cu atât mai nepolitici sînt Maghiarii, cu cât lucră astăzi ca să nu putem ăce, că au fost drept și ei baremi odată în decursul când au avut stăpânirea.

Țile de încercare, pe care le prevestește Kossuth în scrisoarea sa dela 18 l. c. n., pot să vină. Atunci prelîngă instituțiunile de apărare, pe care le îngroapă liberalii de aji, pentru-ca să asigure ege-moniam Maghiarilor în stat, instituțiuni pe care „marele exilat“ le plînge prevestind țilele de încercare, — prelîngă aceste instituțiuni Maghiarii vor ave în contra lor toată înstrăinarea popoarelor ce le stăpînesc astăzi cu atâtă lipsă de tact.

Dacă prelîngă această suveniră tristă vom mai adăuga și cronica glasurilor, ce s'au ridicat în parlamentul și în diaristica maghiară în contra tuturor încercărilor de libertate ale popoarelor din Sudul monarhiei și în contra lucrării pentru egala îndreptățire din ceealtă parte a monarhiei, — atunci nu ne rămâne, decât să credem că vocea de siguranță, cu care se scrie în foile maghiare, dovedește slăbiciunea de care ar fi cuprins poporul maghiar, îndată-ce 'i-s'ar lămurit situațiunea.

Cestiunea convențiunii comerciale cu România.

Am reprodus țilele trecute doi articoli din două foi de căpetenie din monarhia noastră, din „Pester Lloyd“ și „Neuefreie Presse“.

Intențiunea noastră când am creșut de cuviință a reproduce acei doi articoli, era ca să lămurim pe cetitorii noștri asupra vederilor, le au cercurile hotărîtoare din amîndouă părțile monarhiei în această cestiune de multă importanță și pentru noi.

Cestiunea e de importanță atât în ceea-ce ne privește ca cetățeni ai uneia dintre cele două părți ale monarhiei, cât și încât ea ne privește pe noi Ardelenii din punct de vedere economic.

Din informațiunile, pe care a creșut de cuviință guvernul nostru ungar să 'și-le procure în cestiunea renouirii convențiunii comerciale cu România, cele mai considerate au fost acele, pe care le-au dat cele două camere comerciale din Transilvania: camera comercială din Brașov și cea din Cluj.

La timpul seu am reprodus în extras și memorandele, în care aceste două camere s'au pronunțat în ceea-ce privește interesele economice ale Transilvaniei față cu convențiunea cu statul vecin.

Mai competentă în această afacere era camera comercială din Brașov, parte în urma apropiării ei de granițele României, parte în urma împregiurării, că ea are în fruntea sa ca president pe dl Diamandi Manole, un om care cunoaște rapoartele economice ale ambelor țeri. Camera comercială din Brașov mai are înțaietatea în materie de competență și în urma împregiurării, că e compusă din oameni, cari calculează nepreocupăți, cari țin seamă de date postive și prelîngă ce sînt și ei buni cetățeni ai Transilvaniei, sînt în clar cu poziția ce li s'a concreșut: știu să abstragă dela considerațiunile de sentiment și să țină seamă de interese, pe care sînt chiamiți a le reprezenta, fără a se preocupa de naționalitatea, la care aparțin cei ce sînt reprezentați prin dișii.

Atât dinșua comercială din Cernăuți, al cărei memorandum încă l-am reprodus în esență, cât și cea din Cluj și mai virtos cea din Brașov, au vorbit pentru o ținută conciliantă în negociațiile cu România.

Foia „Tribunei“.

Scăpăratoarea.

Din povestile lui Andersen.

Pe un drum de țeară trecea un oștean mergînd înainte: „Unu, doi! Unu, doi!“ cum merg adecă ostenii. El avea ranița în spinare și sabia la șold, căci fusese în războiu, dar' acum ajunsese și el să se întoarcă acasă.

Eată, că întălnesc pe drumul de țeară o vrăjitoare bătrână, strașnic de urită; buza din jos îi atîrna până la brâu. Ea îi ăise: „Bună seara, ostene! Ce mai sabie frumoasă și ce raniță mare ai în spinare! Ești un adevărat oștean! o să mai capeți acum prelîngă aceste și mulți bani, căți vei voi tu.“

„Îți mulțumesc frumos, vrăjitoare bătrână“, ăise oșteanul.

„Veți tu colo copacul acela mare?“ ăise vrăjitoarea arătînd cu mîna spre un copac, care stetea lîngă dînsul.

„Este pe dinlăuntru de tot gol. Dacă te vei urca până în virful lui, vei vedea o scorboră, pe care te poți coborî afund de tot. Am să-ți

leg o funie de brâu, ca să te pot trage, îndată-ce mă vei striga“.

„Ce să caut eu acolo sub copac?“ întrebă oșteanul.

„Să iei bani!“ — ăise vrăjitoarea. „Trebuie să scii, că îndată-ce ajungi în fundul copacului, dai de o galerie lungă; acolo este lumină mare, căci ard o sută de lămpi. Vei zări trei uși. Le poți deschide, căci cheia stă în broască. Dacă mergi în cea dintăiu odaie, vei vedea în mijloc, pe jos, o ladă mare, pe care stă un căne. Are nise ochi așa mari ca nise tipșii, dar' de asta nu trebuie să-ți pese ție de loc! Îți dau șorțul meu cel dungit, să-l așterni pe jos, după aceea apucă iute cănele și-l așează pe șorțul meu, deschide lada și ia atăția bani, căți vrei.“

„Sînt tot numai bani de aramă; dacă vrei însă mai bucuroși să aibi argint, trebuie să întri în odaia ceealtă; acolo stă un căne cu ochii că roșile dela moară; dar' nici de asta să nu-ți pese ție de loc; așează-l numai pe șorțul meu, și ia-ți bani căți vrei. Dacă vrei însă aur, poți și aur să capeți, atăta cât vei putea duce cu tine, dacă întri în odaia a treia. Numai că aici cănele are nise ochi mari cât un turn rotund. Să crești, că acela este un adevărat căne. Dar' de aceea

să nu-ți pese ție; așează-l numai pe șorțul meu și nu-ți va face nici un rău, ear' tu ia atăta aur, cât vrei“.

„Acesta nu e de loc un lucru prost!“ ăise oșteanul. „Dar' ce trebuie să-ți dau și ție, hîrcă bătrână? căci așa îmi închipuiesc eu, că și tu vrei ceva din acestea“.

„Nu!“, ăise vrăjitoarea, „nu voesc nici o lețcaie. Mie să-mi aduci numai o veche scăpăratoare, pe care a uitat-o bunica mea când a fost acolo cea din urmă oară“.

„Bine“, — ăise oșteanul, — „înnoadă-mi numai funia peste brâu“.

„Eată că 'ți-o înnod și eacă și șorțul meu cel îndungit“.

Așa se urcă oșteanul sus pe copac, se lăsă pe scorbură în jos, și se pomeni, după-cum ăsesse vrăjitoarea, într'o galerie luminată de sute de lămpi.

Acum el deschise cea dintăiu ușă. Aoleo! acolo ședea cănele cu ochii mari cât tipșii, și se înholba la el.

„Ești un băiat gentil!“ — ăise oșteanul, îl aședă binișor pe șorțul vrăjitoarei și luă bani de aramă atăția, căți putură întra în bozunările lui; după aceea închise lada, aședă cănele ear'

deasupra și trecu în ceealtă odaie. Păcatele mele! aci sta cănele cel cu ochii mari cât roșile dela moară.

„Nu te uita așa țintă la mine, — ăise oșteanul, — căci poți căpeta durere de ochi!“ și după aceea luă frumușel cănele și îl aședă pe șorțul vrăjitoarei; când însă vedu mulțimea de bani de argint din ladă, aruncă toți banii de aramă și-și umplu bozunările și ranița de argint curat. După aceea trecu în odaia a treia. Ei! acum să vedă lucrul strașnic.

Cănele de aci avea în adevăr doi ochi așa de mari ca un turn rotund, și se învîrtiau în capul lui ca două roate.

„Bună seara!“ — ăise oșteanul, și-și puse mîna pe chiveră, căci un astfel de căne nu mai veduse el până acum; după-ce se uită un timp oare-care la el, își ăise în sine: „Acum cred că o fi destul!“ îl ridică, îl aședă pe șorț și deschise lada. „Dumnezeule, ce-mi vedură ochii! Era o adevărată comoară de aur! Cu acestia puteai să cumperi întreaga Copenhagă, toți soldații de aramă, toate păpușile de zăhar, biciurile și caii de lemn, care s'ar afla pe lumea asta“.

(Va urma.)

Într'aceia însă diaristica de dincoace de Laita a creșut, că poate să determine pe România la concesiuni, dacă va folosi în contra-i ca dovadă situațiunea politică de țeară mică a regatului vecin.

Precând diarele din Austria cer cu ori-ce preț acceptabil o înțelegere cu România, pe atunci foile din Ungaria iau o ținută mai mult sau mai puțin ostilă în această cestiune.

Această ținută a diaristicii maghiare nu poate să producă decât greutate în rezolvarea pacifică a conflictului economic dintre monarchia noastră și România.

Acest conflict are să ne aducă pierderi mai ales nouă Transilvănenilor.

Căci ori câtă influență se avem noi, statul ungar, în daraverile externe ale monarchiei, totuși ceealaltă parte a Monarchiei are să ne determine a merge împreună cu ea în cestiunile de interes comun.

Austria, bogată în industrie, în stare a purta un comerț întins, obișnuită a calcula cu factori pozitivi, mai ales în cestiuni economice, are interes mai mare a-și păstra România ca teren de deposit pentru articoli ei comerciali.

Noi-din contră facem comerț cu aceiași articoli, pe care îi produce și învecinata România. Țeara agricolă, Ungaria afară de puținii articoli de industrie primitivă, dă pentru comerțul european numai produse naturale. România nu are lipsă de produsele noastre, ea ne poate face concurență în comerțul cu produsele naturale; nouă de altă parte nu ne dă mâna a bate în concurență în privința ieftinătății pe exportatorii din România. Interesele celor două părți ale Monarchiei diferesc dar' în cestiunea convențiunii cu România.

Acu e slăbiciunea, pe care cercurile competente din România o cunosc.

Ce face guvernul nostru în fața acestei situațiuni?

Precând Austria începe a se arăta favorabilă cererilor României, pe atunci diaristica maghiară și guvernul ungar păstrează atitudinea sa încordată față cu statul vecin. Austria a dispus deja deschiderea granițelor sale importului de vite din România, pe două puncte: la Ițcani și Sinont, ear' noi persistăm a ține închise granițele.

Această ținută se menține atunci când comerțul nostru cu România și altcum e amenințat prin direcțiunea spre Apus a exportului României și prin crearea în țeară a unei industrii, care să împlinescă lipsele acoperite până acum de micii industriași din Transilvania.

Această ținută în fața conflictului economic, ce ne amenință, va avea earăși ca rezultat păgubirea economică a Transilvaniei, deoarece cercurile competente din ceealaltă parte a monarchiei, după ce au sondat situațiunea și au calculat cu posibilitățile, au început a se arăta concilianți, și precând noi vom rămâne a crede, că n'avem decât să cerem, pentru-ca să ni se împlinescă dorințele, pe atunci Germanul mai politicoș va dovedi, că nu se conduce de sentiment în cestiuni de interes economic.

Noi vom fi siliți a ne împăca cu situațiunea impusă de necesitate și ne vom alege prelângă pierderi economice și cu ura unor vecini, despre care „Neue freie Presse“ dăce că: „se tragează și de păstrarea simpatiei unei națiuni, care formează o stavilă în contra potopului slav“.

Revistă politică.

Sibiu, 15 Martie st. v.

Principele Alexandru din Bulgaria continuă a se opune terminului de cinci ani, pe cât are să fie numit guvernul general al Rumeliei-orientale. În această afacere puterile europene încă dovedesc o curioasă atitudine. Astfel Germania, supărându-se pe pretensiunile rusești, sprijinesce pe sub mână pe principele Bulgariei. O corespondență oficială a diarului „Kölnische Zeitung“ nici nu stă în contradicție cu această afirmare. E foarte prietenoasă față cu principele și îi dă să înțeleagă, că Rusia joacă un rol fals față cu el. Influenței rusești are de a se atribui, că Poarta insistă prelângă terminul de cinci ani, ear' propunerea Rusiei, de a se numi pe viață, s'ar fi făcut numai la aparență.

Uneltirile Rusiei și încep acum a eși tot mai tare la iveală. Organul publicist al cancelariei imperiale rusești, „Journal de St. Petersburg“ îl ia acum pe față la răfuială pe principele Bulgariei, „care din propria putere se pune în contrast cu hotărârile unanime ale Europei și pretinde a negocia cu Europa pe picior propriu“. Principele Bulgariei, dăce diarul rusec, va crede, că de aci înainte el poate să

stoarcă toate dela Europa. Acest limbaj al foii rusești ne dovedește, că nemulțumirea Rusiei față cu pretensiunile bulgare crește pe și ce merge și Poarta se va vedea necesită în fața acestora să se silească a rezolva cestiunea bulgară într'un mod cât de favorabil pentru principele Alexandru.

Diarele apropiate de dl Gladstone spun, că primul-ministru prepară două proiecte irlandeze: unul privitor la cestiunea rurală, altul la guvernamentul local irlandez. Proiectul agrar va fi adus cel dintâiu în cameră și anume la 5 Aprilie. După „Daily News“, suma pentru reforma rurală se urcă la 120 milioane livre sterlingi. Proiectul privitor la regulamentul local dă parlamentului irlandez puterea de control asupra instrucțiunii publice și cultelor, asupra vâmlor și acciselor, asupra unui corp de poliție nearmată; el asigură reprezentarea minorităților. Marea-Britanie, în noua organizare, va fi reprezentată la Dublin printr'un guvernator general, având oare-cari drepturi de veto.

Academia Română.

Raportul secretarului general asupra lucrărilor academiei române în decursul anului 1885—1886.

I.

Ședințele de preste an.

În decursul anului ședințele de săptămână, publice sau private, au fost ocupate cu diferite comunicări și discuțiuni științifice sau administrative. Voiu aminti dintr'acestea numai pe celea mai însemnate.

În ședința dela 12 Aprilie 1885 dl. V. A. Urechă a arătat îndoilele, ce are asupra adevărului autor al cărții „Osservazioni storiche, naturali e politiche intorno la Valachia e Moldavia, Napoli 1788“, cunoscută sub numele lui Raicevici. Aceste îndoile au fost provocate prin faptul, că această carte s'a tipărit în o nouă edițiune italiană sub numele lui Sestini, cunoscut prin alte publicațiuni privitoare la țările române.

În ședința dela 30 August s'a comunicat catalogul bibliotecii foste a lui George Lazar. Protosinelul Dr. Ilarion Pușcariu din Sibiu a adunat această colecțiune de cărți dela rudele vestitului dascăl din Avrig și a trimis academiei un catalog, din care se vede, că valoarea lor e intrinsecă, nu e însemnată.

În ședința publică dela 4 Octomvrie dl V. A. Urechă a citit unele capitole din „Schite de istoria literaturii române“, cari de atunci s'au și publicat în volum, precum și unele părți din noua sa dramă „Marțial“.

Dl membru corespondent Gr. G. Tocilescu a prezentat academiei, în mai multe ședințe, interesante relațiuni despre inscripțiunile române descoperite în țeară în anul trecut. De o deosebită însemnată este o inscripțiune dela Recica, despre care d-sa a relatat academiei în ședința dela 6 Decemvrie și din care rezultă, că pe terenul satului Recica de astăzi se ridică în timpurile romane *Colonia Romula* și că la anul 248 s'a construit un *vallum* împregiurul zidului orașului, ca să proteagă pe locuitorii coloniei.

Academia a luat și în acest an, ca și în cei precedenți, partea sa la marea sărbătoare națională dela 10 Mai.

În ședința dela 3 Mai, care precedea această mare zi, am avut ședință publică, în care dl Gr. G. Tocilescu a făcut îndată o comunicațiune asupra unei noue și prețioase diplome militare dela împăratul Traian descoperită în Dobrogea și care este unică în muzeul nostru de anticități.

Comunicarea d-lui Tocilescu a fost precedată de citirea unor notițe ale subscrisului despre un bilet autograf al lui Mihail-Viteazul și despre monede dela Alexandru-Bun, pe cari am avut fericirea a le dăruî colecțiunilor academiei, precum și despre un steag al lui Șerban vodă Cantacuzino, care se păstrează în muzeul dela Dresda și de pe care am depus o fotografie.

În ședința dela 7 Februarie a. c. dl membru corespondent Gr. G. Tocilescu a întreținut academia și publicul asupra elaboratului dlui coleg G. Barițiu despre orașul roman *Apulum*.

Din ședințele de săptămână s'au recomandat secțiunilor lucrările de competență lor. În special secțiunii istorice s'au recomandat două lucrări trimise dlui G. Barițiu, două rapoarte ale dlui Gr. G. Tocilescu, adresate ministerului instrucțiunii publice, despre mai multe mănăstiri din țeară.

Secțiunile ne vor relata despre decisiunile luate de dînsule.

Despre toate amănuntele ocupațiunilor noastre în ședințele săptămânale, veți pute lua cunoștințe din anale.

Suma prevădută în bugetul anual pentru diurnele ședințelor de săptămână nefind de ajuns în acest an, faptul s'a comunicat academiei în ședința dela 31 Ianuarie a. c., în care s'a decis în unanimitate a nu se depăși suma bugetară, renunțând la diurne membrii, cari au venit la ședințele ulterioare.

II.

Publicațiunile academiei.

Starea publicațiunilor noastre este următoarea:

1. Analele pe anul 1884—1885 (Tom. VII, sec. I), partea administrativă și desbaterile, s'au tipărit în scurt timp după închiderea sesiunii generale trecute și fără întârziere s'au împărțit și pus la dispozițiunea publicului.

Din secțiunea a II-a din același volum s'au tipărit 39 coale, în cari se cuprind toate memoriile, cari fuseseră puse la dispozițiunea cancelariei, în număr de 5 și cari sînt:

1. Flora din fostul district românesc al Năsăudului în Transilvania. Discurs de recepțiune de Fl. Porcius; cu răspunsul dlui P. S. Aurelian.

2. Cuvânt despre expediția lui Igor Sveatoslavici, principele Novgorodului nordic, contra Polovților, sau Cumanilor. Traducere și note de A. Papadopol-Calimach.

3. Inscriptiunea dela mănăstirea Răsboienii din județul Neamțului, comentată de P. S. S. Ep. Melchisedec.

4. O vizită la câteva mănăstiri și biserici antice din Bucovina de P. S. S. Ep. Melchisedec.

5. Câteva inscripțiuni și documente din Bucovina adunate de S. Fl. Marian.

Aceste memorii s'au tipărit după obicei și separat. Ele însă nu au fost suficiente pentru a forma un volum, din care cauză volumul nu s'a închis, ci așteaptă mai înainte a fi completat cu mai multe memorii, cari sînt în întârziere.

2. Colecțiunea de poezii populare din Ardeal s'a terminat de tipărit dimpreună cu glosarul întocmit de dl membru corespondent I. U. Iarnik și cu o prefață de dl A. Bărsan. Volumul s'a publicat sub titlul: *Doine și strigături din Ardeal*.

3. Psaltirea lui Dosofteiu. S'a tipărit în decursul anului întreg textul în 32 coale în 8°. Introducerea la această publicațiune este preparată, dar' diferite cauze au întârziat tipărirea ei. Îndată însă după închiderea sesiunii generale, această publicare se va termina.

4. Dl coleg I. Sbiara a sfârșit în decursul anului tipărirea prețiosului text din testamentul nou cunoscut sub numele de *Codicele Voronețean*, conform însărcinării ce i-sa dat decătră Academie. D-sa a înzestrat edițiunea cu un glosar complet al textului, precum și cu un studiu lung și amănunțit asupra lui.

5. În sesiunea generală trecută (ședința din 5 Martie) ați decis a se retipări cronica lui Miron Costin, și dl coleg V. A. Urechă, care s'a însărcinat cu această lucrare, a început tipărirea, din care s'a făcut până acum 10 coale. Dl Urechă a dat lucrării sale o întindere mult mai mare decât cea prevădută, voind a publica în această edițiune toate operele cunoscute ale lui Miron Costin, atât cele nepublicate, cât și cele deja tipărite în alte edițiuni. Ministerul instrucțiunii publice a binevoit a veni în ajutorul acestei lucrări, luând asupra sa sumele, cari ar trece preste 2000 lei prevăduți în bugetul Academiei.

6. Lucrarea premiată a dlui Gr. G. Tocilescu *Țeranu român*, nu a început a se tipări. Manuscrutul se află la autor spre a-l revede și suma de 2000 lei prevădută în buget pentru tipărirea lui a rămas neatinsă. Sperăm, că în anul curent această lucrare se va tipări.

7. În aceeași situațiune se află și catalogul epigrafic al muzeului de anticități, pentru care ați prevădut, în bugetul anului trecut, suma de 1000 lei.

8. În sesiunea trecută ați acordat colegului nostru dlui S. Fl. Marian suma de 500 lei ca ajutor pentru publicarea colecțiunii de Descănțele adunate de d-sa. Dl coleg Marian nu ne-a făcut până acum nici o comunicare asupra acestei publicațiuni.

9. În sesiunea generală trecută ați aprobat propunerea făcută de dl P. Ispirescu, tipograful Academiei, de a face o nouă edițiune a „Istoriei lui Mihail-Viteazul“ de N. Bălcescu. După decisiunea luată atunci, noua edițiune a acestei opere era a se face după manuscrisele autorului, reproducându-se toate notele la text, cari au fost omise în edițiunea făcută la 1878 de dl coleg A. Odobescu. Manuscrisul lui Bălcescu este însă în cea mai mare parte numai prima redacțiune, ear' notele sînt adeseori dispuse provisor, așa încât este foarte greu a sci la ce anume loc din text se refer. Pentru aceasta

ar fi necesar a se controla aproape toate notele cu cărțile, din cari sînt luate. Această conturare cere însă o muncă foarte îndelungată, așa încât a fost preste puțină, ca delegațiunea cu personalul cancelariei să o poată executa. Această dificultate a fost comunicată Academiei în ședința dela 11 Octomvrie trecut, când s'a decis a se lăsa lucrarea în suspensiune și a se raporta cazul sesiunii generale pentru a se lua măsurile necesare în consecuență.

10. Îndată după închiderea sesiunii trecute colegul nostru dl B. P. Hașdeu a început tipărirea *Marelui Etimologic al României*. Primele două fascicule din această însemnată lucrare, cari formează întâia jumătate din cel dintâiu volum, vî sînt cunoscute. În aceste două fascicule se cuprind cuvintele dela A—Aflu.

Dl Hașdeu ne va face o relațiune mai amănunțită despre starea lucrării sale și despre continuarea ei. În decursul anului d-sa a ținut Academia în curent despre progresul lucrării și în mai multe ședințe a citit unii articoli dintr'însa. Dl Hașdeu ne promite, că în scurt timp volumul întâiu, aici de întregă litera A, va fi terminat. (Va urma.)

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Bucium, în Martie 1886.

Domnule redactor! Am tot așteptat: că doară din numeroasa inteligență ce are comuna Bucium se va afla vre-o persoană, care să-și iee osteneală în interesul adevărului și al vaței poporului, a descrie adevărata stare a casului cu furtul dela Vulcoiu; și aceasta cu atât mai virtos o așteptam, cu cât în acea inteligență sînt și de aceia ce-și dau aerul de cei mai competenți și singurii luptători pentru binele poporului, — deși încă durere fapte până acum n'am văzut — și tot ce un altul ar intenționa în interesul poporului, ei sciu numai să paralizeze și să zadarnicească toată încercarea. Prelungă toate aceste spre a lămurii încât îmi va fi cu puțină și încât îmi stau întru ajutor informațiunile ce mi-le-am câștigat față cu faptul regretabil dela numita baie, cu permisiunea domniei-voastre și a acelor inteligenți Buciumani, cari s'ar afla ofensați, că o persoană mai inferioară a lor s'a apucat a le conturba înaltele concepte, — îmi iau voie a vă face istoricul, cum și prin cine s'a lucrat acea baie de mai multe decenii, apoi a vă descrie mai departe umana procedere a autorităților siguranței publice cu ocaziunea urmării fapturilorilor.

Este deobște știut pe aici, că băia dela Vulcoiu aproape de un jumătate de secol s'a cultivat — cu puțină excepțiune — tot numai prin brațul și sudoarea poporului buciuman, și numai cruntei munci a aceluia are a se atribui aurul, ce din aceea s'a produs și se produce încă și astăzi. Căci încă nu s'au sventat bine sudorile de pe fețele bieților Buciumani, cari — la simpla promisiune a proprietarului, că nici după ce vor aduce baia în benedicție, fiind aceea acum de tot steapă, nu vor fi scoși din lucrare — în decurs de 7—8 ani au pus cea mai cruntă și costisitoare muncă, fără de a primi din partea proprietarilor nici un crucer în tot decursul muncii lor de ani întregi.

După atâta sudoare, ce e drept, au isbutit și au ajuns earăși la vinele bogate în aur, în urmarea căreia proprietarii după usul de mai nainte au intrat pe întreg venitul de jumătate liber de ori-ce spese, căci poporul o lucră și o dă de-a gata proprietarilor ei.

Dar' aceasta nu mult timp a durat, căci ce și-a cugetat direcțiunea băii? Și-a cugetat să arunce încă asupra bieților oameni pe fiesce-care parte pe un an, încă o sumă de 200 fl. și pe fiesce-care săptămână încă câte 8 fl. Ce aveau să facă? au căutat să plătească, fiindcă de o parte isvorul lor de subsistență e singur numai băieșagul, ear' de altă parte sperau, că își vor mai pute încâtva întoarce din munca și speșele lor, puse până o au adus-o în benedicție. Și apoi afară de baia aceea, nici că aveau unde să-și poată câștiga subsistența, deoarece-ce băile lor proprii în acel timp, cât au muncit la aceea, și-le-au neglijat, și apoi o baie, dacă timp mai îndelungat stă în nelucrare, vine aproape de a nu o mai pute deschide. În astel de împregiurări deci, fiind aduși bieții muncitori prin goalele promisiuni din timpul când baia dela Vulcoiu nu mai valora nimic, cu toate nouă imposibile în bani și în înmulțire succesivă a părților, lucrau în liniște, deși din traiu mai departe nu le mai întrecea nimica, creșd că doară cu timp, vîdend proprietarii că ei sînt după atâta muncă atât de asupriți, — vor fi cu considerare și vor mai ameliora soartea lor. Dar' n'aveau teamă, că ei vor fi total scoși din acea baie, unde au muncit atâția ani; nu, deoarece-ce

astfel li s'a fost asigurat: că numai se lucre, și nu vor fi lipsiți nici când din baie. — Ce surprindere plăcută le va fi făcut acelor muncitori sărăciți îmbunătățirea acelei băi, atunci când au văzut ei, — că fără de a li-se plăti măcar munca ce au pus-o acolo, — sunt scoși afară pentru totdeauna, — își poate închipui ori-și ce om nepreocupat.

Nu lăcomia de avere străină a fost nici regretabilul fapt cu acel furt, decât răsunarea față de amăgirile, la care i-au adus pe bieții muncitori luându-li-se sudoarea, prin ce li s'a luat și singurul izvor de subsistență. Cumcă îndemnul răsunător a fost cauza, se poate vedea și de acolo, că între făptuitorii sunt toți oameni în stare, cari nu numai că în viața lor n'au comis astfel de lucruri, dar' nici n'au fost avertați la așa ceva, prin urmare nu poporul nesciutor, ci cei-ce l-au amăgit prin promisiuni goale, au dat însă la fapte atât de regretabile.

Întemplat odată faptul, organele siguranței publice au trebuit dar' neapărat a urmări pe făptuitorii conform legii, ceea-ce s'a și întemplat numai decât în următoarea și după săvârșirea furtului, eșind la fața locului gendarmeria și o mulțime de soldați, cari apoi au început acțiunea în astfel de mod, încât copiii și muierile prin sbierăturile lor de grozăviile, ce aceste organe de siguranță le făceau cu cei pe cari își puneau mâinile, umpluseră întreaga populație de groază. Erau prinși cu prepusuri câți numai le veniau înainte și după-ce îi fereceau bine în lanțurile de fier, își apucău umana tractare cu patul pușcilor până când se săturau gendarmii de dat, ear' bieții nenorociți nu mai puteau nici striga. Această procedură s'a practisat mai cu mare brutalitate până când încă nu sosi la fața locului demnul jude de tribunal dl Basiliu Bașiota, care înțelegând despre cele întemplate, a dat ordin ca să nu-i mai bată, ci pe cei deținuți a-i aduce înainte amăsurat legii, în urmarea căreia au mai încetat brutalitățile în public. De tot însă nici atunci nu au încetat, căci gendarmii au aflat un alt mijloc de a-și arăta ce sciu ei să facă. Astfel noaptea sculau pe câte unul și îl luau între baionete, și dela casele, de unde era arestat, îl duceau prin pădure și pe acolo își făceau chef și după aceea ear' îl aduceau înăuntrul carcerului.

Astfel s'a urmat cu mai mulți de 30—40 de inși, cari după toate acestea, s'a găsit în urmă, că sunt nevinovați. Cea mai mare parte, pentru întreaga lor viață sunt neapți de a-și mai putea agonisi pânea pentru subsistența lor și a copiilor lor, ci vor trebui să cerșească.

Spre ilustrarea tiraniilor ce s'au făcut din partea gendarmilor, amintesc vre-o câteva cazuri speciale: Pe Simeon Czipser al Dinului într'atâta l-au maltratată, încât partea inferioară a corpului nici că se mai cunoștea a fi din carne, ci credeai că e un trunchiun înfășurat în un postav vînt. După-ce acum nu mai aveau gendarmii ce să mai facă cu bietul nenorocit, fiind tot zdrobit, după-cum era legat cu lanțul de mâni, ridicându-l, l-au acățat într'un cuiu ce se afla în unul din pereții odăii, unde s'a întemplat acțiunea, și fiind desbrăcat numai în trupul gol, l-au freat cu zăpadă bătându-și astfel joc de puterea ce le dă legea.

Nu mai puțin sunt maltratați și tiranizați: Ioan Costea, Dumitra Cosma al lui Samson, Simeon Ceteraș, George Cosma al lui Vasile, Culaie Trifa, Alexandru Jurca și George Scurtea. Pe acest din urmă într'atâta l-au bătut acasă la el, încât de acolo au fost necesități gendarmii a lua un car dela Ioan Macaveiu, cu care să-l poată duce până la locul unde era comisiunea. Ajunși aici cu el și neputând bietul să umble pe picioarele lui, doi gendarmi îl trăgeau prin curte de mâni după ei, ear' ceilalți câți nu mai încăpeau, gendarmi și soldați, dau cu patul pușcilor și cu săbiile în el.

Astfel s'a proces dar' din partea organelor siguranței publice în secolul XIX cu eruarea făptuitorilor furtului dela Vulcoiu.

Mai notez și aceea, că gendarmii n'au fost numai ei de capul lor, căci au avut de conducător pe dl locotenent, care, tare aș dubita să nu fi avut cunoștință despre brutalitățile întemplate din partea subalternilor sei. Adaug că dintre toți cei tiranizați cu atâta barbarie, nici măcar unul nu a fost vinovat.

Oare acum, cine le va lua bieților nenorociți de pe spate ceea-ce au căpătat? De sigur nime, căci aceea nu se poate. Cine va susține familiile celor mai mulți din cei neapți pentru totdeauna de lucru, dintre cei tiranizați în un mod atât de barbar? Astfel se eruează făptuitorii în un stat civilizat, încât până pe pragul mormântului se se lase cei-ce trec prin mâinile organelor siguranței publice? U.

Din marginea Șimleului, 11/23 Martie 1886.

(Îmbrățșarea causei învățământului în Selagiu.) Cu o nespusă bucurie am luat peana, ca să fac cunoscut onor. public cetitor al prețuitei „Tribuna“, o împregiurare foarte îmbucurătoare pentru dascălii români din Selagiu, și totodată demnă de imitat de toate ținuturile locuite de Români. Eată-o: Despărțământul XI (selagian) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“, exerie concurs la 8 premii parte în naturale, parte în bani, pentru cei mai buni învățători români din Selagiu.

O faptă demnă de imitat este aceasta și vrednică de laudă. Precum se vede, inteligența română din Selagiu s'a convins despre aceea, că dacă nu avem învățători buni, nu avem nici scoale bune, și apoi fără de amândouă aceste blândul nostru popor nu va putea înainta nici într'o privință. Din această cauză aflat de bine, a îndemna pe învățătorii selagieni, — cari dealtmintrenea cu puține excepțiuni, putem afirma cu conștiință liniștită, sunt dintre cei mai dilingenți și mai conșcii de chemarea lor, dintre toți învățătorii ținuturilor locuite de Români — și prin premiări de aceste îi îndeamnă la împlinirea și mai cu conșciențiositate a oficiului și grelei lor chemări.

În anul trecut încă a împărțit acest despărțământ premii de aceste, dar' numai 5. Acuma însă numărul premiilor s'a mai înmulțit cu 3, ca astfel să se poată împărții de aceste binefaceri mai mulți învățători. Onoare d-voaste domnilor, cari duceți cărna acestui despărțământ și v'ați adus aminte și de îmbrățșarea învățătorilor, și prin aceasta și de cauza învățământului popular la noi în Selagiu. Nici că puteați a vă pune obolul în loc mai nimerit și în o cauză mai demnă de părtinit ca a învățătorilor români. Răspătească-vă D-șeu pentru darurile aduse pe altarul culturii poporului nostru și dee ca pe viitor să aveți încă și mai mulți asemenea imitatori, căci numai atunci și numai astfel vom putea privi liniștiți la viitorul, care de sigur trebuie să ne suridă și nouă odată!

E foarte frumos a vedea și condițiunile cari le pune despărțământul față de cei-ce vor avea a concurge la vre-unul din acele premii și adevă: prelungă aceea că și-au împlinit cu conșciențiositate chemarea lor de propagatori ai culturii între poporul rural, trebuie să fie și membri ai despărțământului XI precum și ai „Reuniunii învățătorilor români Selagieni“, ba acolo să-și fi refuit regulat taxele de membri.

A fost cu mare atențiune comitetul desp. XI și asupra instruirii scolarilor repetiționali, asupra planului de învățământ, asupra industriei de casă, precum și a economiei de câmp, declarând apriat în excrierea de concurs, că: „la premiul 6 îndeosebi, prelungă alte condițiuni, se vor preferi acei învățători, cari vor excela întru instruirea industriei de casă și vor expune la adunarea generală a despărțământului ținută în acest an, cele mai perfecte lucrări de industrie de casă gătite de scolari; ear' la conferirea premiului 7 vor fi preferiți aceia, cari în decursul anului școlastic curent, au progresat mai mult în propunerea practică a economiei de câmp“.

Lucru foarte înțelept.

Eu unul însă, rog pe on. comitet să nu iee în nume de rău, dacă i-aș mai aduce ceva în minte, la ce — fiindcă sunt 8 premii — încă ar fi trebuit să fie cu luare aminte și adevă:

E lucru știut, că foarte puțini dintre învățătorii nostri populari se ocupă cu literatura, — primul loc, cu cea pedagogică și în al doilea loc cu cea populară. Apoi ce e mai scump ca acești doi rami ai literaturii? . . .

Așa cred, că nimica. Și apoi, dacă nu cu literatura pedagogică, care pretinde ceva cunoscință mai extinsă, — cu cea populară, de sigur nimeni n'ar fi mai bine chemat, ca învățătorul român dela sate.

El este acela, care trăiesce continuu în mijlocul poporului; aude toate horile, descântecetele, povestile, gâciturile, chiotele, anecdotele etc. și vede toate datinele aceluia.

Așadar, cine ar fi mai bine chemat, a aduna aceste scumpe mărgăritare ale scumpei națiuni române, dacă nu „dascălul“?!

Prin urmare on. comitet al despărțământului XI ar face foarte înțeleptesce, dacă prin premii de acestea, ar îndemna pe învățători și la iubirea literaturii și încă în primul loc a celei pedagogice și în al doilea loc a celei populare.

Acum însă mă voi adresa cătră voi fraților învățători din Selagiu și vă rog, că precum în anul trecut, când erau exerie numai 5 premii, ați concurs într'un număr așa de mare, încât on. comitet a avut mult de a chibzui, că pe cari să aleagă dintre atâția spre a fi premiați — așa și acum faceți-vă datoria și concurgeți earși în număr cât de mare; deoarece-ce

aci este vorba de remunerațiunea muncii noastre întru cultivarea scumpei noastre ginte tinere. Nisuiți-vă a-i arăta inteligenței noastre române și on. comitet a despărțământului XI și cu aceasta ocaziune, că învățătorul selagian — ca întotdeauna, — așa și acum e demn de numele și chemarea sa! Io—Nuț.

Cronică.

Procesul de presă al „Tribunei“ — spun foile din Cluj — anevioi se va pute pertracta la 31 l. c. n. după-ce acușaii au făcut excepțiuni în contra competenței curții cu jurați și a tribunalului din Cluj. Astfel, — adauge „Magyar Polgár“, — cauza având să se decidă la forurile mai înalte, pertractarea anevioi va pute să se țină la terminul pus.

Tricolorul ardelean. La 24 l. c. n. direcțiunea gimnasiului român din Brașov a întrunit pe toți studenții și le-a comunicat să-și iee tricolorurile pe pe chipiuri. Se scie, că ministrul-ordonanță Tisza a găsit cu cale să calce în picioare legea, să se oprească purtarea tricolorului ardelean, care în același timp e și cel român. S'a luat jos tricolorul de pe chipiuri, — observă „Gazeta Transilvaniei“, — dela care împrumutăm această scire, — dar' tinerii nostri au roșul în inima lor, galbinul li-l dă soarele și albastrul cerul, tricolorul pe care nici o putere omenească, necum un ministru unguresc, nu va fi în stare a-l călca în picioare. Cu cât mai mari vor fi persecuțiunile unguresci, cu atât mai mult se va oțeli poporul românesc.

Societatea pentru cultura și literatura română în Bucovina. Joi în 13/25 Martie a. c. a ținut dl Dimitrie Socoleanu prelegerea sa despre „Elementul național în educațiune“, în sala societății „Armonia“. Întrarea a fost gratuită.

Programa lucrărilor sesiunii generale din anul 1886 ale Academiei române: 1. Raportul secretarului general despre activitatea Academiei în decursul anului încetat. 2. Alegerea comisiunii pentru examinarea lucrărilor făcute în decursul anului încetat. 3. Alegerea comisiunii financiare pentru cercetarea compturilor din anul încetat și pentru combinarea bugetului pe 1886—87. 4. Darea de seamă a d-lui B. P. Hășdeu despre lucrarea marelui etimologic al României. 5. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea publicațiunilor prezentate la concursul premiului Năsturel-Herescu de 4000 lei și a premiului Lazar de 5000 lei. 6. Raportul comisiunii însărcinate cu cercetarea colecțiunii de arii populare române prezentată la concursul premiului Heliade-Rădulescu de 5000 lei. 7. Raportul comisiunii financiare asupra compturilor 1885—86. 8. Raportul comisiunii însărcinate cu examinarea lucrărilor făcute în decursul anului încetat. 9. Luarea deciziunilor asupra legatelor A. I. Dimitriu, G. Sân-Marin și Dr. M. G. Obdenaru. 10. Determinarea subiectului ce este a se pune la concursul premiului Lazar de 5000 lei pentru anul 1889. 11. Alegerea comisiunii pentru cercetarea lucrărilor ce se vor prezenta la concursul premiului Lazar de 5000 lei pentru 1887: „Flora descriptivă a unui județ din România“. 12. Alegerea comisiunii pentru cercetarea lucrărilor ce se vor prezenta la concursul premiului Alexandru Ioan Cuza pe 1887: „Istoria Românilor în Dacia-Traiană dela Aurelian până la fondarea principatelor Moldova și Teara-Românească“. 13. Alegerea comisiunii de 9 membrii pentru cercetarea publicațiunilor ce vor intra la concursul premiilor Năsturel-Herescu de 4000 lei, Heliade-Rădulescu de 5000 lei pentru anul 1887. 14. Raportul comisiunii bibliotecii. 15. Formarea bugetului pe anul 1886—1887. 16. Dispozițiuni pentru facerea unei noue edițiuni a „Istoriei Românilor în epoca lui Michaiu-Viteazul“, de N. Bălcescu. 17. Alegerea unui membru al Academiei, în secțiunea științifică în locul răposatului Dr. A. Fătu. 18. Alegeri de membri onorari și corespondenți. 19. Cestiunea ortografiei. Continuarea discuțiunii asupra lui u mut final. 20. Alegerea președinților și vice-președinților secțiunilor. (Art. 14 stat.). 21. Alegerea secretarului secțiunii științifice pe 7 ani. (Art. 15 stat.). 22. Alegerea delegațiunii pe anul 1886 până la 1887. 23. Raportul secretarului general asupra lucrărilor sesiunii generale.

Ofițerii din România în străinătate. România trimite o mare parte din absolvenții scoalelor sale militare pentru a-și perfecțiunea studiile și completa praxa la scoalele militare cele mai renumite din Europa. Diarele din România ne spun, că ministrul de resbel al României a prevăd și în bugetul anului viitor creditul necesar pentru trimiterea în străinătate a mai multor ofițeri absolvenți ai scoalei superioare militare din București.

Deficitul real al României pentru a. 1885, după-cum scrie „Voința națională“, este de 5.492.435 franci. „Dacă guvernul, — adauge numita foaiă, — nu făcea reducerile de cari am vorbit mai sus, exercițiul 1884—1885 s'ar fi încheiat cu un excedent de câteva milioane, care, împreună cu excedentul anului 1883—1884, ar fi fost de ajuns pentru a face pe deplin față neajunsurilor de încasări ale exercițiului 1885—1886. După-cum vedem, nu ne aflăm în fața unei sleiri a materiei imposabile; din contră acești dește ani

din urmă puterile contribuabililor au fost destul de cruțate, pentru-ca ei să poată suporta cu cea mai mare înlesnire sporurile de impozite, pe care guvernul va fi nevoit să le așede.“

Elena Theodorini a plecat Joi dimineața dela București la Craiova, orașul ei natal, unde va da un concert. Sâmbătă se va reîntoarce în București, unde va da la Luni a treia reprezentație. Muma d-șoarei Theodorini a plecat și ea cătră Craiova pentru a organiza concertul. Craiovenii pregătesc o frumoasă manifestație în onoarea celebrei fiice a Olteniei. În București d-șoara Theodorini a dat a doua reprezentațiune Mercuri. De astădată, — scrie „Voința Națională“, — d-sa a dat un concert, ceea-ce constituie un adevărat sacrificiu ce-l face nobila noastră divă, deoarece-ce d-sa nu este concertistă, dinsa are o voce prea mare, prea dramatică pentru concerte; cu toate acestea aci neputându-se juca decât două opere din repertoriul acestei cantatrice, d-sa a fost nevoită a cânta și bucăți de concert. Le clou, ca să dăm astfel, a fost aria din Lucrția Borgia. Ieri seară vocea ei de aur te încânta, rar s'a auzit o voce mai pătunțătoare. Aria din Semiramis atât de frumoasă și plină de greutate a fost enlevée de d-ra Theodorini; adagiul a fost pus cu un sentiment imens, ear' allegro a fost cântat de diva cu un brio rar. D-sa earși a arătat toate comorile vocii și inteligenței sale; d-ra Theodorini a abordat aproape toate genurile și în toate a excelat. Aria spaniolă, care seamănă mult cu doinele noastre, a fost perfectă ca nuanță și sentiment.

Publicul a voit încă odată să probeze Elenei Theodorini, că proverbul: *Nul n'est prophète en son pays*, n'are ce căuta când e vorba de o adevărată celebritate ca d-ei. Publicul dar' i-a făcut o adevărată ovațiune, rechemându-o de 4 și 5 ori în urma fiecărei bucăți; mai toate bucățile au fost bisate; buchete și cununi i-au fost oferite de publicul entusiast. Serata aceasta va rămâne mult timp în memoria Bucurescenilor. Acum se așteaptă diva în minunatul cap de operă a d-lui Gounod.

Un proces de divorț. Din Constantino-pol se scrie, că prințul Gorciacoff, un fiu al răposatului cancelar al Rusiei, are un proces de divorț cu soția sa, o Romancă din România. Cerearea de divorț, făcută de soafia prințului, a fost respinsă de sinodul din Petersburg. Prințesa s'a adresat apoi la sinodul din Fanar. Acest sinod și-a declinat competența, însă în urma protestării reprezentantului prințesei Gorciacoff, sinodul a mai ținut o ședință și a hotărât ca afacerea să se supună deciziunii Patriarhului. Acum toată lumea așteaptă să vadă sentința Patriarhului, se crede însă că și dînsul își va declina competența, de oare-ce atât prințul, cât și prințesa aparțin unor biserici cu totul independente.

Exportul de vite al României îndreptat spre Apus. România pare, că începe a-și îndrepta comerțul de vite înspre Apus. Terile apusene se vede că au luat notiță despre dificultățile, cu care are a se lupta exportul României înspre noi. „Voința Mehedințului“ ne spune că o societate de capitalisti francezi, a cerut dîile trecute un certificat dela medicul veterinar al județului Mehedinți prin care să se arete că în acest județ vitele mari n'au fost și nu sunt bătute de boală numită „pesta bovină“, declarând medicului în cestiune, că voiesc a înființa la Verciorova un abator. Dl medic veterinar le-a certifică în mod oficial că în adevăr vitele mari din județul Mehedinți nu au fost și nu sunt bătute de acea maladie, și nici împregiurul județului nu s'a ivit acea boală. Această campanie era însoțită și de un veterinar al lor, care a cules tot aceași informațiune dela persoanele la cari s'a adresat. Ei au părăsit Severinul, declarând că se vor întoarce în timpul cel mai scurt pentru a procede la înființarea aceluia abator.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI“.

Budapesta, 27 Martie n. Casa deputaților. Neményi (liberal) interpelează în cestiunea convenției comerciale cu România. Interpeleția s'a comunicat ministrului de comerț.

Berlin, 27 Martie n. Dieta imperială. Cu privilegiul cetirii a doua a proiectului în privința monopolului, Bismarck a amenințat, că la cas dacă se va respinge monopolul, guvernul va prezenta nouă proiecte, care vor privi consumul; ear' pentru Prusia a pus cancelarul în perspectivă darea de linte. — Oratorul se opune faimelor despre modificări în constituția și reflectează la nesiguranta stărilor de lucruri, apoi termină cu cuvintele: „Nimeni nu poate să scie, ce se întemplantă în Franța!“ (Mișcări).

Atena, 27 Martie n. Alte două clase de rezervă s'au convocat pe 4 Aprilie n.

Director: Ioan Slavici.

Redactor responsabil: Cornel Pop Păcurar.

Economic.

Piața din Brașov, 26 Martie. Grâul hectolitru fl. 6.50
grâu mestecat fl. 3.50, sâmbura fl. 3.80, orz fl. 2.50, ovăș
fl. 1.80, cucuruzul fl. 3.—, mălaiul fl. 3.10, mazerea fl. 4.60,
lintea fl. 7.50, fasolea fl. 3.40, crumpele fl. 75 carnea
de vită p. kilo 36 cr., carnea de porc 36 cr., carnea de
berbec 28 cr.

Bursa de Budapesta

din 26 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	103.95
" " " 4%	95.04
" " " 5%	152.25
Imprumutul câilor ferate ung.	100.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	127.—
(1-a emisiune)	114.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	104.75
(2-a emisiune)	104.75
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	104.75
(3-a emisiune)	104.75
Bonuri ale ung.	100.—
" " " cu cl. de sortare	121.—
" " " băntăne-timșene	124.50
" " " cu cl. de sortare	85.80
" " " transilvane	85.40
" " " croato-slavone	114.25
Despăgubire pentru dija ung. de vin	139.—
Imprumut cu premiu ung.	875.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	308.50
Renta de hârtie austriacă	302.20
" " argint austriacă	101.—
" " aur austriacă	5.90
Losurile austr. din 1860	9.97
Acțiunile băncei austro-ungare	61.60
" " de credit ung.	125.85
" " " austr.	
Argintul	
Scrisuri fonciare ale institut. de cred. și ec. „Albina“	
Galbeni împărătești	
Napoleon-d'ori.	
Mărci 100 imp. germane	
Londra 10 Livres sterlingi	

Bursa de Viena

din 26 Martie st. n. 1886.

Renta de aur ung. 6%	104.05
" " " 4%	95.60
" " " 5%	152.75
Imprumutul câilor ferate ung.	100.25
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	127.—
(1-a emisiune)	115.—
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	104.80
(2-a emisiune)	104.80
Amortisarea datoriei câilor ferate de Ost ung.	104.80
(3-a emisiune)	104.80
Bonuri rurale ung.	104.80
" " " cu cl. de sortare	104.80
" " " băntăne-timșene	104.80
" " " cu cl. de sortare	104.80
" " " transilvane	104.80
" " " croato-slavone	104.75
Despăgubire pentru dija ung. de vin	100.—
Imprumut cu premiu ung.	121.25
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	124.25
Renta de hârtie austriacă	85.70
" " argint austriacă	85.85
" " aur austriacă	114.80
Losuri austr. din 1860	139.50
Acțiunile băncei austro-ungare	876.—
" " de credit ung.	306.90
" " " austr.	301.20
Argintul	
Galbeni împărătești	5.93
Napoleon-d'ori.	9.99 1/2
Mărci 100 imp. germane	61.55
Londra 10 Livres sterlingi	125.65

Cursul pieței din Sibiu.

din 27 Martie st. n. 1886.

Hârtie-monetă română	Cump.	8.70	vënd.	8.75
Lire turcesci	"	11.15	"	11.25
Imperiali	"	10.15	"	10.25
Ruble ruseci	"	1.23	"	1.24

Bursa de București.

Cota oficială dela 25 Martie st. n. 1886.

Renta amort. (5%)	Cump.	96.1/2	vënd.	97.—
" Rur. conv. (6%)	"	86.—	"	86.1/2
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	266.—	"	267.1/2
Banca națională a României	"	1085.—	"	1183.—
Impr. oraș. București	"	30.—	"	33.—
Act. de asig. Naționala	"	—	"	—
Credit mob. rom.	"	—	"	—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	83.—	"	83.3/4
Schimb 4 luni	"	—	"	34.—
Societ. const.	"	187.1/2	"	230.1/2
Aur	"	15.1/4	"	16.1/2

Cei-ce sufer de plumâni, piept, gât și ftisie

precum și cei-ce sufer de Astma se fac atenți la efectul vindecător constat prin mii de atestate al plantei medicinale numite după numele meu „Homeriana“ descoperită de mine în interiorul Rusiei. Broșura despre aceasta se trimite gratuit și franco. Pachetul Teă-Homeriana 60 grami, destul pentru 2 zile costă 70 cr. Acesta poartă ca semn al veritabilității subscrierea mea — Paul Homero. — Se capătă veritabil numai direct prin mine sau prin depozitorul meu general, dl farmacist Stef. de Szöllösy în Budapesta Christinenstadt, Stadtmeyer Hofgasse.

Avertizez dela cumpărarea de Teă-Homeriana oferită de alte firme fiind constatată ca neveritabilă. Paul Homero în Triest (Austria) descoperitorul și pregătitorul veritabilei plante Homeriana.

[244] 4—17

**Telegrafuri de casă
electrice**

furnisează

cu prețuri moderate

CAROL F. JICKELI

Sibiu, piața mică.

Informațiuni prompte prin
epistole. [256] 3—8**!! Eu singur !!
sunt unicul producător al
Oroloagelor cu pendul**

excelente în privința calității, cu curs minuțios regulat și ajustare elegantă, premiate cu 6 medalii de aur și argint, pregătite cu cadre rotunde imitate din eben, stejar, nuc ori acer.

Cu aparat de trezit și sgomot și două ponduri de bronz, a căror cadru de sticlă luminează de sine în forma luminii lunii, așa încât fără a aprinde se poate vedea îndată câte oare sînt. Pentru intensitatea puterii de luminat ofer garanță pe 10 ani, întocmai cum garantez și pentru cursul excelent al orologiului. Pentru a exclude de cu bun timp ori-ce concurență, am statotit minimul prețului, așa fiecare își poate procura pentru numai fl. 2.10, și

doi floreni și deșce cruceri

un astfel de orologiu elegant, excelent în mers și ținător. [248] 3—4

Feluri mai mari de astfel de oroloage cu jumătați și oare întregi, cu coardă de ton aparat de bătut, dar' fără trezitor anunțate pentru fl. 4.50 ofer eu la cerere prelîngă garanță pentru calitatea excelentă numai pentru fl. 3.80.

Expedare per cassa sau rambursă.

Ignațiu Weiss,

orologier

Viena II Tempelgasse 6—30.

„Ardeleana“

institut de credit și de economii, societate pe acții
în Orăștie (Szászváros)

face următoarele operațiuni:

- acordă împrumuturi pe cambii,
- " " " hipotecă,
- " " " efecte,
- " " " obligațiuni cu cavenți.

Primesce depuneri de bani spre fructificare dela 1 Ianuarie 1886 st. n. prelîngă denunțare cu 6% și fără denunțare, replătibile îndată la cerere cu 5% interese la an; plătind totdeauna institutul întreaga contribuțiune dela interese.

Depunerile trimise prin postă, prelîngă comunicarea adresei deponentului, se resolvă totdeauna cu rentoarcerea postei; asemenea se pot efectui prin postă denunțări și ridicări de capitale.

Orăștie, în Decembrie 1885.

Direcțiunea.

[224] 7—12

**Iosif Roubischek,
petrar în Sibiu**

recomandă produsele sale solid executate, adică toate speciile de lucrări de zidiri și monumente, din granit sur silezian, din sienit negru boemian și peatră tare de năsip dela 5 până la 500 fl.

Comande se primesc în toate speciile de petri și se efectuesc solid pentru prețurile cele mai ieftine.

Depozitul și oficina în

strada Rațelor Nr. 11.

[257] 3—3

Atențiune!

Subscrisul își recomandă On. Public de-positul seu nou asortat cu cei mai noi și mai moderni articoli de mărfuri de modă și manufactură, aleși personal din fabricile cele mai renumite din Viena, pentru sezonul de primăvară și de vară.

Cu toată stima:

G. A. Gross.

[259] 4—6